

πρεσβίστην, ἣ φέρβει ἐπὶ χθονὶ πάνθ' ὁπός' ἐστίν·
 ἡμὲν ὅσα χθόνα διὰν ἐπέρχεται ἡδ' ὅσα πόντον
 ἡδ' ὅσα πωτῶνται, τάδε φέρβεται ἐκ σέθεν ὄλβου.
 ἐκ σέο δ' εὐπαιδές τε καὶ εὐκαρποιὲς τελέθουσι
 πότνη, σέο δι' ἔχεται δοῦνα βίον ἡδ' ἀφελίσσῃ
 θνητοῖς ἀνθρώποισιν· ὁ δ' ὄλβιος ὅν κε σὺ θυμῷ
 πρόφρωνι τιμήσῃς· τῇ τ' ἄφθονα πάντα πάρεστι·
 βριθεὶ μὲν σφὶν ἄρουρα φερρέσβιος, ἡδὲ κατ' ἀγροῦς·
 κτήνησιν εὐθηνεῖ, οἶκος δ' ἐμπίπλυνται ἐσθλῶν·
 αὐτοὶ δ' εὐνομήσει πόλιν κατὰ καλλιγύναικα
 κοιρανέουσιν, ὄλβιος δὲ πολὺς καὶ πλοῦτος ὁ-
 πηδεῖ·
 παῖδες δ' εὐφροσύνην νεοθιγέει κηδιδίῳσι,
 παρθενικαὶ τε χοροῖς φερρεσμευθήσιν· εὐφρονα
 θυμῷ
 παίζουσιν σκαίρουσι κατ' ἄνθεα μαλθακὰ
 πόλιν,
 οἷς κε σὺν τιμῇσιν σεμνὴ θεὰ ἄφθονε δαίμων.
 Χαίρει θεῶν μήτηρ, ἄλοχ' Οὐρανὸς ἀστερόεν-
 τος,
 πρόφρωνι δ' ἀντ' ὠδῆς δίστον θιγίρει ἄπαρ·
 αὐτὰρ ἐγὼ καὶ σείο καὶ ἄλλης μνήσομαι· αἰοιδῆς

Εἰς "Ἡλιον

"Ἡλιον ὕμνεῖν αὐτὲ Λιὸς τέκος ἄρχο Μοῦσα
 Καλλιόπῃ φαέθοντα, τὸν Εὐρυφάεσσα δοῦπας
 γείνατο Γαίης παιδί καὶ Οὐρανὸς ἀστερόεν-
 τος·

γῆμε γὰρ Εὐρυφάεσσαν ἀγακλειτὴν "Ἐπερίων
 αὐτοκασιγνήτην, ἣ οἱ τέκε κάλλιμα τέκνα
 'Ἡὼ τε ροδόπαχυν ἐπιπλόκαμόν τε Σελήνην
 'Ἡελίον τ' ἀκάμαντ' ἐπιείκελον ἀθανάτοισιν.
 ἥς φαίνει θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσιν
 ποῖς ἐμυδραῖός· σμερδνὸν δ' ὅ γε δέρεται
 ὁσσοῖς

ρυσῆς ἐκ κόρυμβος, λαμπραὶ δ' ἀκτίνες ἀπ' αὐτοῦ

ἔλθουσιν· στίλβουσι, παρὰ χροτάφων τε παρειαὶ
 μίτρα ἀπὸ κράτος χαρίεν κατέχουσι πρόσωπον

ἑλάντες· καλὸν δὲ περὶ χοροῖς λάμπεται ἔσθρος
 ἑρπυργῆς πνοιῇ ἀνέμων, ὑπὸ δ' ἄρσενες ἔλπει.

ἔνθ' ἄρ, ὅ γε στήσας χρυσόζυγον ἄρμα καὶ ἵππους

θεσπέσιος πέμψῃσι δ' οὐρανοῦ ὤκεανόνδε.

Χαίρει ἄναξ, πρόφρων δὲ βίον θιγίρει ἄπαρ·
 ἐκ σέο δ' ἀρξάμενος κλήσῃ μερόπων γένος
 ἀνδρῶν ἡμυθῶν ὧν ἔργα θεοὶ θνητοῖσιν ἔδει-
 ξαν.

Εἰς Σελήνην

Μήνην αἰεῖδων τανυσίπτερον ἔσπετε Μοῦσαι
 ἡδυεπεῖς κοῦραι Κρονίδεω Λιὸς ἱστορεῖς ὠ-
 δῆς·

ἥς ἅπο αἶγλη γαίαν ἐλίσσεται οὐρανόδεικτος
 κοῦτός ἀπ' ἀθανάτοιο, πολὺς δ' ὑπὸ κόσμος ὁρρεν

αἶγλης λαμπρότης· στίλβει δὲ τ' ἀλάμπετος ἄηρ

χρυσέου ἀπὸ στεφάνου, ἀκτίνες δ' ἐνδιόωνται,
 ἐπὶ ἂν ἀπ' Ὀκεανοῖο λοφισαμένη χροά καλὸν
 ἔμματα ἑσσημένη τηλαυγέα διὰ Σελήνην
 ζευξαμένη πόλους· ἐρριπύχνας αἰγλήεντας
 ἑσσημένους προτέρως· ἐλάσῃ καλλίτροχας ἑ-
 πας

ἑσπερίῃ διχομήνους· ὁ τε πλήθει μέγας ὄμιος,
 λαμπρόταται τ' αὐγαὶ τότε· ἀεξομένης τελέ-
 θουσιν

οὐρανόνθεν· τέκμων δὲ βοροῖς καὶ σῆμα τέ-
 νουται.

τῇ γὰρ ποτε Κρονίδης ἐμίγη φιλότῃ καὶ ἐννῇ·
 ἥ δ' ἐσποκρυαμένη Πανδείην γείνατο κοῦρην
 ἐκτορεῖς εἶδος· ἔχουσιν ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσι.
 (1—16)

ΘΕΟΚΡΙΤΟΣ

Θύρσις ἢ 'Ἰνιδῆ

Τῆνον μὲν θῶες, τῆνον λύκοι φεύσαντο,
 τῆνον χῶκ δορυμῖο λέων ἔκλυνε θανόντα,
 ἄρχετε δουκολικάς, Μοῖσαι φίλαι, ἄρχετ' ἀνδράς.

πολλαὶ οἱ πάρ ποσσὶ βόες, πολλοὶ δὲ τε ταυροί,
 πολλὰ δὲ δαμάλαι καὶ πόρτιες ὠδύσαντο.

ἄρχετε δουκολικάς, Μοῖσαι φίλαι, ἄρχετ' αἰοιδάς.

ῥάτεια· ἃ δύστροφός τις ἄγαν καὶ ἀμήχανός ἐσσί.

δοῦτας μὲν ἔλεγεν, νῦν δ' αἰπόλῳ ἀνδρὶ ἱ-
 σικαῖς.

ὠπόλος, ὅκ' ἐσορῇ τὰς μηκάδας οἶα βατεῦν-
 ται,

τάκεται ὀφθαλμῶς ὅτι οὐ τράγος αὐτὸς ἔ-
 γεντο.

Καὶ τὸ δ' ἐπεὶ κ' ἐσορῆς τὰς παρθένους οἶα
 γελάντι,

τάκεται ὀφθαλμῶς ὅτι οὐ μετὰ τῶσι χορεύεις.

ὠρεῖος χῶδωνος, ἐπεὶ καὶ μήλα νομενεὶ
 καὶ πτόκας βάλλει καὶ θηρία πάντα δώκει.

ὦ λύκοι, ὦ θῶες, ὦ ἂν ὠρεα φοιλάδες ἀρχτοί,
 χαίρεθ' ὁ δουκολός· ἔμμεν ἐγὼ Δάφνης οὐκέτ'
 ἂν ἔλαν,

οὐκέτ' ἀνὰ δορυμῶς, οὐκ ἄλσεα. Χαίρ', Ἀρέ-
 θουσα,

καὶ ποταμοὶ τοὶ χεῖτε καλὸν κατὰ Θύβοιρος
 ἔδωο.

ἄρχετε δουκολικάς, Μοῖσαι, πάλιν ἄρχετ' αἰοιδάς.

"Ἐνθ', ὦναξ, καὶ τάνδε φέρεις παχτοῖο με-
 λισσινον

ἐκ κηρῶ σφύγγα καλὸν περὶ χεῖλος ἑλικτάν·
 ἥ γὰρ ἐγὼν ἔπ' "Ἐρωτος ἐς "Αἶδαν ἔλκομαι
 ἥδη.

λήγετε βουκολικάς, Μοῖσαι, ἴτε λήγεται ἡ οὐδὰς.
νῦν ἂν μὲν φορέοιτε βάτοι, φορέοιτε δ' ἄκων-
θαι,
ἡ δὲ καλὰ νάρκισσος ἐπ' ἀρκεῦθισι κομάσαι,
πάντα δ' ἀναλλα γένοιτο καὶ ἡ πίτυς ὄχνας
ἐνείκαι,
Δάφνις ἐπεὶ θνάσκει, καὶ τὰς κύνας ὦλαφος
ἔλκοι,
κῆξ ὀρέων τοι σκῶπερ ἀηδόσι γαρύσσαντο.
λήγετε βουκολικάς, Μοῖσαι, ἴτε λήγεται ἡ οὐδὰς.

Πληρὲς τοι μέλιτος τὸ καλὸν στόμα, Θύρσι,
γένοιτο,
πληρὲς δὲ σχιδόνων, καὶ ἅπ' Αἰγίλῳ ἰσχάδι
τρώγοις
ἄδειαν, τέτιγος ἐπεὶ τύγα φέρετον ἄδεις.
ἦνδ' ἐ τοι τὸ δέπας· θᾶσαι, φίλος, ὥς καλὸν
ᾄδεν·
Ὡρᾶν πεπλῦσθαι νιν ἐπὶ κράναισι δοκησεῖς.
ὁδ' ἔξι, Κισσαίθ' αὖ τὸ δ' ἄμελγέ νιν. αἱ δὲ
χίμαιραι
οὐ μὴ σκιρτασῆτε, μὴ ὁ τράγος ἕμιν ἀνα-
στή.
(71-6, 85-8, 90-1, 109-10, 115-9, 128-37, 146
—52).

ΨΑΛΜΟΙ

ΙΓ

2 Κύριος ἐκ τοῦ οὐρανοῦ διέκυψεν ἐπὶ τοὺς
νύκτας τῶν ἀνθρώπων τοῦ ἰδεῖν εἰ ἔστι συνιών
ἡ ἐκζητῶν τὸν Θεόν.
3 πάντες ἐξέκλιναν, ἅμα ἠχρεώθησαν,
οὐκ ἔστι ποιῶν χρηστότητα, οὐκ ἔστιν ἔως
ἐνός.

6 βουλὴν πτωχοῦ κατησχύνετε, ὅτι Κύριος
ἐλπίς αὐτοῦ ἔστι.

ΙΕ

7 εὐλόγησω τὸν Κύριον τὸν συνετίσαντά με·
ἔτι δὲ καὶ ἔως νυκτός.

9 διὰ τοῦτο ἠὐφράνθη ἡ καρδία μου, καὶ ἡ-
γαλιάσατο ἡ γλῶσσα μου, ἔτι δὲ καὶ ἡ σὰρξ
μου κατασκηνώσει ἐπ' ἐλπίδι.

ΙΖ

2 Ἀγαπήσω σε, Κύριε, ἡ ἰσχύς μου. 3 Κύ-
ριος στερεώμα μου καὶ καταφυγὴ μου καὶ ῥύ-
στις μου. Ὁ Θεός μου βοηθός μου, ἐλπὼ
ἐπ' αὐτόν, ὑπερασπιστής μου καὶ κέρας σω-
τηρίας μου καὶ ἀντιλήπτωρ μου. 4 αἰνῶν ἐ-
πικαλέσομαι τὸν Κύριον καὶ ἐκ τῶν ἐχθρῶν
μου σωθήσομαι. 5 περιέσχον μὲ ὧδινες θανα-
τόν, καὶ χεῖμαρροι ἀνομίας ἐξετάραξάν με.
6 ὧδινες ἄδον περιεκύλωσάν με, προέφθα-
σάν με παγίδες θανάτου. 7 καὶ ἐν τῷ ὀλίβη-
σθαί με ἐπεκαλέσαμην τὸν Κύριον καὶ πρὸς
τὸν Θεόν μου ἐκέκραξα· ἤκουσεν ἐκ ναοῦ ἡ-
γίου αὐτοῦ φωνῆς μου, καὶ ἡ κραυγὴ μου ἐ-
νώπιον αὐτοῦ εἰσελεύσεται εἰς τὰ ὦτα αὐτοῦ.
8 καὶ ἐσαλεύθη καὶ ἔντρομος ἐγενήθη ἡ γῆ,
καὶ τὰ θεμέλια τῶν ὀρέων ἐταράχθησαν καὶ

ἐσαλεύθησαν, ὅτι ὠργίσθη αὐτοῖς ὁ Θεός.
9 ἀνέβη καπνὸς ἐν ὀργῇ αὐτοῦ καὶ πῦρ ἀπὸ
προσώπου αὐτοῦ καταφλεγῆσεται, ἀνθρακες
ἀνήφθησαν ἐπ' αὐτοῦ. 10 καὶ ἐκλινεν οὐρα-
νοὺς καὶ κατέβη, καὶ γνώφος ὑπὸ τοὺς πόδας
αὐτοῦ. 11 καὶ ἐπέβη ἐπὶ Χερουβείμ καὶ ἐπε-
τάσθη, ἐπετάσθη ἐπὶ πτερύγων ἀγγέλων. 12
καὶ ἔθετο σκότος ἀποκρυφὴν αὐτοῦ· κύκλω
αὐτὸν ἡ σκηνὴ αὐτοῦ, σκοτεινὸν ὕδωρ ἐν νε-
φέλαις ἀέρον. 13 ἀπὸ τῆς τηλαυγέσεως ἐ-
νώπιον αὐτοῦ αἱ νεφέλαι διήλθον, χάλαζα καὶ
ἀνθρακες πυρός. 14 καὶ ἐβρόντησεν ἐξ οὐ-
ρανοῦ Κύριος, καὶ ὁ Ὑψιστος ἔδωκε φωνὴν
αὐτοῦ. 15 ἐξαπέστειλε βέλη καὶ ἐσκόρπισεν
αὐτοὺς καὶ ἀστραπαὶς ἐπλήθυνε καὶ συνετάρα-
ξεν αὐτούς. 16 καὶ ὥφθησαν αἱ πηγαὶ τῶν
ὕδατων, καὶ ἀνεκαλύφθη τὰ θεμέλια τῆς οἰ-
κομένης ἀπὸ ἐπιτιμῆσεώς σου, Κύριε, ἀπὸ
ἐμπνεύσεως πνεύματος ὀργῆς σου. 17 ἐξα-
πέστειλεν ἐξ ὕψους καὶ ἔλαβέ με, προσελάβε-
τό με ἐξ ὑδάτων πολλῶν. 18 ῥύσεται με ἐξ
ἐχθρῶν μου δυνατῶν καὶ ἐκ τῶν μισούντων
με, ὅτι ἐστερεώθησαν ὑπὲρ ἐμέ.

Κ

2 Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου εὐφρανθήσεται
ὁ βασιλεὺς καὶ ἐπὶ τῷ σωτηρῷ σου ἀγαλ-
λιάσεται σφόδρα. 5 Ζωὴν ἠήτησάτ' σε, καὶ
ἔδωκα αὐτῷ, μακρότητα ἡμερῶν εἰς αἰῶνα
αἰῶνος.

ΤΡΙΩΔΙΟΝ

Τὴν ὡραιότητα τῆς παρθενίας σου καὶ τὸ ὑ-
πέροιστον τὸ τῆς ἀγγελίας σου ὁ Γαβριὴλ
καταπαλαγείς ἐβόα σοι Θεοτόκε. Ποῖόν σοι ἐγ-
κώμον προσαγάγω ἐπάξιον; τί δὲ ὀνομάσω
σε; ἀπορῶ καὶ ἐξίσταμαι· διὸ ὡς προσετάγην
δοῦ σοι· Χαῖρε ἡ Κεχαριτωμένη.

☆

Πολυχρόνια πάθη, ἔνδοθεν φέρω σωστέζοντα,
τὴν ἀθλίαν ψυχὴν μου, πρὸς τὴν σὴν ἀχρονε,
Λόγε ἀνάρχον Πατρός δύναμιν ἀήτητον,
συντετριμμένη καρδίᾳ, προσπίπτω καὶ δέομαι
Οἰκτερον σῶσόν με.

☆

Ἡ καλλίστη νηστεία, τρέφει καρδίας παι-
νουσα λογισμοὺς θεαρέστους, καὶ παθῶν ἁ-
δυσσον ἀποξηραίνουσα· ὕμνοις κατανύξσεως
ἀποκαθαίρει τοὺς πλῆσται, αἰνεσιν προσάγον-
τας, τῷ Παντοκράτορι.

☆

Ὡρῶν σε ἡπλωμένον ἐπὶ Σταυροῦ, τὰς ἀκτί-
νας συνέστειλεν ἥλιος, πᾶσα δὲ γῆ, τρόμφ ἐ-
κλονεῖτο Παμβασιλεῦ, ἐθελουσῶς βλέπουσα,
πάσχοντα τὸν γένει σε ἀπαθῆ· διὸ σὲ ἱκετεύω,
τὰ πάθη τῆς ψυχῆς μου, ὡς ἱατρός Χριστέ
θεράπευσον.

☆

Τὸν πηλὸν ὁ Κεραμεύς, ζωπλαστήσας ἐνέ-